

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva sentinței Judecătorei Ungheni din 27 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2019, în privința inculpatului

Gojan Denis XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 22.06.2017 - 27.12.2018,
instanța de apel: 21.02.2019 - 21.10.2019,
instanța de recurs: 29.01.2020 - 25.03.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ungheni din 27 decembrie 2018, Gojan Denis a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal executarea pedepsei i-a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 2 ani.

De la Gojan Denis și Icicovschi Grigore, s-a încasat în mod solidar în beneficiul lui Ciobanu Andrei prejudiciul material în suma de 1419,83 lei,

De la Gojan Denis s-a încasat în beneficiul lui Ciobanu Vasile suma de 32.115 lei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Icicovschi Grigore, dar în privința acestuia hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că, la 09.08.2016, în jurul orei 01⁰⁰ - 02⁰⁰, inculpații Gojan D. și Icicovschi G., aflându-se pe o stradă din s. XXXXX, r-nul XXXXX, în coautorat, intenționat, demonstrând o lipsă evidentă de respect față de societate și normele etice general acceptate, încălcând grosolan ordinea publică, însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței și aplicarea violenței, printr-o obrăznicie deosebită, din intenții huliganice, i-au numit pe Ciobanu A. și Ciobanu V. cu cuvinte injurioase, după care le-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii peste corp, cauzându-le: lui Ciobanu A., echimoze în regiunea ochiului stâng toracelui pe dreapta și brațul drept, leziunii ce se califică ca vătămări corporale ne însemnate, iar lui Ciobanu V. i-au cauzat

dureri fizice. Tot atunci, inculpatul Gojan D., continuând acțiunile huliganice, din intenții huliganice, a aplicat mai multe lovituri asupra automobilului "Ford Fusion", n/î NPL 042, care aparținea lui Ciobanu V., deteriorându-l și cauzând un prejudiciu material în mărime de 32.115 lei.

Instanța a reținut că inculpatul Icovschi G. nu a recunoscut vina, declarând că, în jurul orelor 04³⁰, a fost trezit din somn de către sora Cristina care l-a anunțat s-ă iasă în stradă, deoarece cineva î-l bate pe fratele Gojan D. Ieșind în stradă a văzut că, se băteau Ciobanu A. cu fratele Gojan D., fiind ambii în stare de ebrietate. Lângă ei erau fratele Icovschi S. și Bejanu A. care încercau să-i despartă, iar Ciobanu V. apela pe cineva la telefon și la fel încerca să-i despartă. El a intervenit și l-a împins pe Ciobanu A., posibil l-a lovit și acesta a căzut jos. Când s-a ridicat, împreună cu fiul Ciobanu V. au fugit. El împreună cu cei doi frați au alergat după ei dar nu i-au ajuns. Când s-au întors, a văzut pe stradă automobilul lui Ciobanu V., care era cu geamurile din față și spate deja deteriorate.

Inculpatul Gojan D., în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare, iar procurorul a prezentat instanței probe verosimile că, acesta se ascunde de instanța de judecată din care motiv, conform art. 321 Cod de procedură penală, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa lui.

Partea vătămată Ciobanu V., a declarat că, în jurul orelor 02⁰⁰, a fost telefonat de tatăl său, Ciobanu A., care i-a spus că a fost bătut pe o stradă de către Denis. El a urcat la volanul automobilului personal "Ford Fusion" și a plecat în s. XXXXX. În apropierea unui magazin s-a întâlnit cu tatăl său, iar peste câțiva metri s-a întâlnit cu Denis care mai era cu o persoană. A coborât din automobil și l-a întrebat pe Denis din ce motiv l-a bătut pe tatăl său, însă acesta fără nici un motiv i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față. După, aceasta tot încerca să-l lovească dar el se apăra și a fost nevoit să-l trântescă jos. În acest timp, a simțit o lovitură puternică în spate. S-a întors și a văzut că a fost lovit cu piciorul de fratele lui Denis pe nume Grigore. După aceasta, Denis l-a apucat de haine și i-a aplicat trei lovituri cu genunchiul în abdomen. Între ei a intervenit Andrei care încerca să-i liniștească. Tot atunci, fratele mai mic al lui Denis, l-a lovit pe tatăl său cu piciorul în regiunea capului. A văzut cum Denis s-a apropiat de automobil și intenționat lovea în el cu pumnii și picioarele și cu un obiect, deteriorând parbrizele din față și spate, capota, bara de protecție și acoperișul. Văzând aceste lucruri, a telefonat la poliție.

Partea vătămată, Ciobanu A. a declarat că, la începutul lunii august 2016, trecând pe lângă magazin i-a văzut pe Bejan A. și Gojan D. Aceștea l-au servit cu un pahar de vin, au stat de vorbă 20 de minute după ce, a plecat pe câmp și a hrănit câinii. Trecând înapoi a observat că, cei doi sunt tot acolo. Gojan D. era în stare de ebrietate și i-a spus că, el nu este de treabă pentru că î-și bate soția. El s-a simțit ofensat și i-a reproșat lui Gojan D., lovind cu pumnul în masă. I-a spus lui Gojan D. că spune minciuni, dar aceasta l-a lovit cu pumnul în piept și el, căzând jos, s-a lovit la coate. După, l-a mai lovit de două ori în regiunea pieptului. El l-a telefonat pe fiul său, Ciobanu V., care a venit cu automobilul personal. Cu Gojan D. s-au certat și se îmbrânceau, iar acesta a aruncat cu ceva în parbrizul din față a automobilului și la deteriorat. După, Gojan D. continua să se comporte agresiv, l-a lovit cu pumnul în față și cu picioarele. Au apărut frații Grigore și Sergiu. Grigore s-a apropiat de el și l-a lovit cu piciorul de câteva ori peste corp. Cei trei frați fiind agresivi, ei au fugit. Grigore l-a lovit cu piciorul în spate pe fiul Vasile. Văzând că ei fug, Gojan D. a început să lovească cu un obiect peste capotă, parbriz și acoperișul

automobilului deteriorându-le. Deoarece se simțea rău, a plecat la spital unde a fost internat. Tratamentul l-a primit au costat 1500 lei, fapt confirmat prin cecurile prezentate.

Astfel, se constată că în cauză a fost răsturnată prezumția de nevinovăție a inculpaților, care se fac vinovați de comiterea faptelor reținute în sarcina sa - huliganismul, adică în acțiunile intenționate care încălca grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care prin conținutul lor se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane, care se încadrează în prevederile art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În procesul individualizării pedepsei, instanța a luat în considerare criteriile din art. 75 Cod penal, reținând gradul de pericol social concret al faptelor, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, la locul de trai inculpații este caracterizat pozitiv, are la întreținere cinci copii minori, pentru prima dată este tras la răspundere penală, circumstanțe agravante lipsesc, că art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, stabilește în calitate de pedeapsă amenda sau închisoare.

Având în vedere că, inculpații în ședința de judecată *nu și-au recunoscut vina și nici scuzele necesare nu le-au oferit părților vătămate*, instanța a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar în condițiile pedepsei sub formă de închisoare.

Totodată, dat fiind că nu sunt circumstanțe care ar agrava răspunderea penală, inculpatul se caracterizează pozitiv, întreține cinci copii minori, unul care nu a atins vârsta de 8 ani, instanța a conchis că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal, fiind rațională dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei.

3. Procurorul în Procuratura r-lui Nisporeni, Ciochinî Grigorii, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Gojan Denis să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că, instanța nu a ținut cont că, pe parcursul judecării cauzei penale, inculpatul Gojan D. s-a eschivat de la prezența în instanța de judecată, fiind anunțat în căutare, el nu a recunoscut vina nici la faza de urmărire penală, nu a recuperat prejudiciul cauzat părților vătămate, locuiește de facto în Federația Rusă.

Astfel, pedeapsa cu suspendare condiționată nu va avea vreun efect de corijare ori, această pedeapsă nu va putea fi executată și supravegheată de organele competente ale R. Moldova.

În cadrul examinării cauzei penale, nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatului să-i fie aplicată pedeapsa cu executare.

Deci, pedeapsa stabilită inculpatului Gojan D. nu atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și din partea altor persoane.

3.1. A declarat apel și avocatul Robu Vasile, solicitând casarea sentinței cu încetarea urmăririi penale în privința în privința lui Gojan Denis pe art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Apelantul a invocat că, instanța nu a dat o apreciere corectă acțiunilor lui Ciobanu A. și Ciobanu V., care au provocat conflictul, prin faptul că Ciobanu A. l-a reținut pe Gojan D. să nu plece acasă chemându-l pe fiul său de la o distanță de peste 20 km, la ora 01 noaptea pentru „a se clarifica”, dar nu a apelat organelor competente în cazul în care ar fi fost prejudiciat. Se impune doar o singură concluzie, Ciobanu A. la chemat pe fiul său pentru a-l bate pe Gojan D.

Acțiunile lui Gojan D. nu au fost orientate spre public și nu a urmărit scopul încălcării ordinii publice ci doar s-a apărat de atacul venit din partea lui Ciobanu A. și fiului acestuia.

Faptele, că Gojan D. l-a numit cu cuvinte necenzurate pe Ciobanu A. și l-a îmbrâncit pe ultimul în fața magazinului urmau a fi calificate conform art. 354 și 78 Cod contravențional, i-ar conform art. 30 Cod contravențional, dat fiind faptul că a expirat termenul de prescripție, cauza contravențională urma a fi încetată.

Acțiunea civilă a lui Ciobanu V., privind deteriorarea automobilului „Ford Fusion”, în valoare de 32.115 lei, urma a fi respinsă din motivul că, Ciobanu V. nu a apelat la serviciile expertului autorizat pentru calcularea prejudiciului real cauzat automobilului avariat, ci a solicitat serviciile unei întreprinderi care efectuează doar activități de testare și analiză tehnică, genul de activitate fiind deservirea tehnică a automobilelor.

Mai mult, respectivul „act” este întocmit într-un mod neclar, fără a fi prevăzute metodologia și modul de calcul pentru costul pieselor și a manoperei, și diferă cu mult de defecțiunile automobilului menționate în procesul-verbal de examinare a automobilului, întocmit de către poliție la fața locului.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării și just a adoptat o sentință de condamnare în privința inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, conform semnelor calificative: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane.

Instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual penale privind administrarea probelor ori, instanța de fond corect a reținut că în acțiunile infracționale ale inculpaților persistă cinismul și obrăznicia deosebită, ceea ce s-a manifestat prin aplicarea violenței fizice și a cuvintelor obscene în adresa părților vătămate.

Partea apărării nu a înaintat careva pretenții referitor la legalitatea probelor anexate la materialele cauzei, avocatul Roibu V. doar în susținerile verbale prezentate instanței de fond a menționat că nu este de acord cu expertiza auto-testare, însă pe parcursul urmăririi penale, cât și după finisarea urmăririi penale, astfel de cerințe nu au fost înaintate.

\la fel, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celor vinovați, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților.

La determinarea tipului și măsurii de pedeapsă, instanța de fond just a ținut cont de gradul și caracterul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care este una mai puțin gravă că inculpatul întreține 5 copii, unul care nu a atins vârsta de 5 ani, iar potrivit materialului caracteristic administrat, inculpatul se caracterizează de administrația de la locul de trai pozitiv, pentru prima dată este tras la răspundere penală.

Totodată, prima instanță corect, legal și întemeiat a stabilit inculpatului o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 3 ani, fiind aplicat art. 90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă 2 ani.

Astfel, corectarea și reeducarea inculpatului va posibilă prin acorda acestuia șansa de a se reeduca și a păși pe calea corectării fără izolarea de societate, cu stabilirea unui termen de probă.

Deci, prima instanță a aplicat o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar argumentele invocate de către acuzator privind aplicarea unei pedepse mai aspre sunt doar declarative, fără temei legal, nefiind confirmate de probe pertinente, ce ar servi temei de intervenire în soluția primei instanțe.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că, instanțele nu au ținut cont la aplicarea pedepsei de faptul că, pe parcursul judecării cauzei penale inculpatul Gojan D. s-a eschivat de la prezența în instanța de judecată, acesta fiind anunțat în căutare, că *inculpatul nu a recunoscut vina nici la faza de urmărire penală*, nu a recuperat prejudiciu cauzat părților vătămate, că inculpatul Gojan D. locuiește de fapt în Federația Rusă, astfel, aplicarea pedepsei cu suspendare condiționată nu va avea vreun efect de corijare ori această pedeapsă, nu va putea fi executată și supravegheată de organele competente ale R. Moldova.

Instanța de fond nemotivat a ordonat aplicarea în privința inculpatului a beneficiilor art. 90 Cod penal, devreme ce un regim suspensiv al unei pedepse, deși corect individualizate, nu va asigura un echilibru cert între scopul de reeducare al inculpatului recunoscut vinovat și așteptările societății față de actul de justiție realizat, sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate.

Deși la caz au fost reținute de către instanța de apel ca circumstanțele atenuante ca, inculpatul nu are antecedente penale, anterior nu a mai comis infracțiuni și nu a fost tras la răspundere penală, are la întreținere 5 copii, circumstanțe ce au stat și la baza stabilirii pedepsei minime sub formă de închisoare prevăzută de legea penală, totuși aceste circumstanțe sunt niște stări de fapt în raport cu urmările prejudiciabile survenite prin săvârșirea infracțiunii, fapt care exclude posibilitatea aplicării beneficiilor prevăzute la art. 90 Cod penal, în condițiile în care pedeapsa suspensivă nu este proporțională cu fapta prejudiciabilă săvârșită.

Pe această dimensiune, instanța de apel nu a ținut cont că, anterior inculpatul s-a aflat în conflict cu legea pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) Cod penal, urmărirea penală fiind clasată în urma împăcării părților, în temeiul art. 109 Cod penal, însă concluziile necesare nu și-a făcut și a săvârșit o faptă prejudiciabilă soldată deja cu consecințe ce țin de vătămarea corporală a persoanei și încălcarea ordinii publice.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu respectivele circumstanțe invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de mențiunea din rechizitoriu că: „*Circumstanțe care ar agrava răspunderea penală a învinutului Gojan Denis în conformitate cu art. 77 CP RM nu au fost stabilite*”, că inculpatul nu are antecedente penale, este caracterizat pozitiv, întreține 5 copii, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (pct. 2., 4. din decizie).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor

cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune acuzarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Este de remarcat și că conform art. 66 alin. (2) pct. 2), 8) Cod de procedură penală, inculpatul are dreptul de a tăcea și a nu mărturisi împotriva sa, să facă declarații sau să refuze de a le face, atrăgându-i-se atenția că dacă refuză să dea declarații nu va suferi nicio consecință defavorabilă, iar dacă va da declarații acestea vor putea fi folosite ca mijloace de probă împotriva sa. Potrivit art. 103 alin. (3), 104 alin. (2) Cod de procedură penală, inculpatul nu poate fi forțat să mărturisească împotriva sa sau să-și recunoască vinovăția și nu poate fi tras la răspundere pentru refuzul de a face astfel de declarații.

Deci, argumentul recurentului că inculpatul *nu și-a recunoscut vina*, este absolut neîntemeiat (*pct. 5. din decizie*).

Ori, această circumstanță constituie un drept legal al inculpatului și nu face parte din categoria celor agravante, prevăzute în art. 77 Cod penal.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârilor, că inculpatului i s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 27 decembrie 2018 deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2019, în privința inculpatului Gojan Denis XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 08 mai 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun